

نگاه

پر سبویس، نیاز مند ثبات و آرامش

محمد پنجگالی
پیشکسوت پر سبویس

پر سبویس با توجه به این که صدر جدول را در پایان نیم فصل اول در اختیار دارد و بعد از چندین سال در لیگ قهرمانان آسیا هم شرکت می کند، شرایط بسیار حساسی دارد. از طرفی چند بازیکن به دلایل مختلف از تیم جدا شدند که مهم ترین آنها نیز عالیشاونور اللهی بودند. باید تکلیف باشگاه مشخص شود اما متأسفانه به نظر می رسد علی اکبر طاهری نیز حق افساندار دو فعال تمام کارها روی زمین مانده است. بازی کردن در آسیا مقابل تیم های ثروتمند عربی شوخی نیست چون آنها سر ماه گذاری زیادی می کنند و کار برای پر سبویس سخت است. بحث حضور تیم های ایرانی در آسیا یک مسأله ملی است و به پر سبویس نیز باید به چشم یک تیم ملی نگاه شود نه این که این تیم را در این شرایط رها کنند. در چند ماه اخیر تیم روند خوبی را در پیش گرفته بود و مدیریت باشگاه نیز با ثبات دنبال می شد اما دقیقاً در نیم فصل که باشگاه نیاز به فعالیت های نقل و انتقالاتی دارد، طاهری نمی تواند هیچ فعالیتی انجام دهد. این اتفاق خیلی عجیب است و هر چه سریعتر باید وزارت ورزش ورود کرده و تکلیف را مشخص کند. به هر حال مالکیت این تیم با وزارت ورزش است. اگر فکر بر رفتن طاهری است و تصمیمشان را گرفته اند که هر چه سریعتر نفر جدید معرفی شود و گرنه او را ابقا کنند و اطمینان خاطر بدهند تا مدیر باشگاه به خواسته های کادرفنی رسیدگی کند. از دیروز ۷ بازیکن پر سبویس به اردوی تیم ملی رفته اند و ۵ بازیکن نیز تا به حال جدایی شان قطعی شده. پس بر آنکودر این تعطیلات عملیه کاری نمی تواند انجام دهد. طبیعی است که اگر بازیکنان همراه با تیم نباشند، پر سبویس ضربه می خورد. تصمیم گیری خیلی سخت نیست چون طاهری کار خودش را به نحو احسن انجام داده و نتایج پر سبویس نیز این موضوع را نشان می دهد. شخص وزیر باید هر چه سریعتر تکلیف پر سبویس را مشخص کند چون این تیم هواداران زیادی در سطح کشور دارد که نگران وضع تیمشان هستند. اگر حتی مورد قانونی برای ادامه طاهری وجود دارد، می توانند آن را به پایان فصل موکول کنند. حیف است این تیم که بعد از ۱۰ سال در مسیر قهرمانی پیش می رود به خاطر اتفاقات ناخوشایندی از تمرش کشیده شده و از مسیرش خارج شود. متأسفانه در سال های اخیر بارها شاهد این تغییرات مدیریتی بودیم و همین مسائل هم دلیل اصلی ناکامی استقلال و پر سبویس بوده است.

وضع فعلی تان بیگدوب این که چه زمانی به دنیای حرفه ای تنیس برمی گردید؟

۴۳ ماهی است که دوباره بدنسازی را شروع کردم و تمام وقتم را برای بدنسازی گذاشتم و به تدریج تنیس را هم تمرین می کنم. برنامه ام این است که در پایان ماه ژانویه مسابقات خودم را آغاز کنم و به مرور به سطح بالاتری برسم. شاید در ۳، ۴ مسابقه اول هم بیازم چون خیلی وقت است که از تنیس دور بودم اما مطمئناً با صبر و حوصله می توانم به شرایط خوب خودم برگردم.

فکر می کنید از غسوان رضایی می تواند باز هم به ده سیزدهم جهان برگردد؟

خدا می داند که من به سطح قبلی برمی گردم یا خیر، اما در ذهن خودم اگر یک درصد شک داشتم که می توانم به نفرات برتر دنیا برسم، اصلاً فکر بازگشت را نمی کردم. صدرصد به خودم اطمینان دارم و می خواهم باز هم در جهان تنیس مطرح شوم. هدف اولم قطعاً این است که بتوانم نفر اول دنیا شوم اما اگر نشده، دوم، سوم یا همان سیزدهم.

حتما برنامه ریزی مناسب تمرینی را هم برای بازگشت به دوران اوج داشته اید.

وقتی بین ۱۰۰ نفر برتر باشم، شاید ۲ ماه تمرینات را در یک کمپ انجام بدهم. الان من ۴ سال اصلاً در مسابقات نبودم و به طور کلی در تعطیلات بودم. من الان شرایطی دارم که باید از ابتدا شروع کنم و اضافه به فصل تعطیلات کاری ندارم و بیشتر به شرایط خودم نگاه می کنم. نمی خواهم در این شرایط آینده نگر باشم و اولین تورنمنتی که می خواهم در آن شرکت کنم را مدنظر قرار می دهم؛ بعد از آن به تدریج برنامه ریزی می کنم که بیشتر از متوجه شوم.

مدتی با یک مربی خارجی در فرانسه کار کردید، باز هم این فکر را در سر دارید که در کنار پدرتان از مربی دیگری هم استفاده کنید؟

من با یک مربی به نام «پاتریک مورات اولگو» کار کردم. پدرم یک چیز به من می دادی و من می دادم و آن مربی هم چیز دیگری به من آموزش می داد. همیشه دیدم یک نفر جدید می تواند هم باشد. نمی توانم بگویم که نفر دیگری نباشد. اگر قرار باشد که یک مربی دیگر یک نگاه جدید به من اضافه کند، قطعاً از آن استفاده می کنم. البته من فعلاً کار کردن با یک مربی جدید را در دستور کارم ندارم. با این حال می دانم که پدرم با این موضوع مخالف است.

بیشتر توضیح می دهید؟

من مثل پدرم فکر نمی کنم. عقیده من و پدرم با هم متفاوت است. من حرفم این است که کار پدرم خیلی مهم است اما یک مربی دیگر می تواند چیزهای بیشتری به من یاد بدهد. حتی «پاتریک مورات اولگو» نیز چیزهایی یاد گرفتیم. پدرم من را پاتریک مشکل دارم اما من مشکلی ندارم. اگر یک بازیکن قدیمی به من چیزی یاد بدهد، می گویم که مشکلی نیست. فعلاً با ۲ مربی فوتبال برای بحث بدنسازی کار می کنم تا به شرایط آرمانی بهتری برسم.

شما برای فرانسه بازی می کردید. الان رابطه تان با بازیکنان فرانسوی چطور است؟

من اصلاً با آنها صحبت نمی کنم و خودم را از میان بازیکنان فرانسوی بیرون کشیدم.

بعد از بازگشت باز هم قصد دارید برای فرانسه بازی کنید؟

من فعلاً هدفم این است که اولین مسابقه را انجام دهم. ترجیح می دهم با روزمرگی جلوم رها هیچ برنامه ای ندارم که بخوام برای فرانسه بازی کنم. آنها مالیات سنگینی از من گرفتند و رفتار خوبی با ما نداشتند. البته فقط برای بحث مالیات نیست و دلایل زیادی دارم که دیگر برای فرانسه بازی نکنم. برای ایران که نمی توانم با پوشش تنیس زنان بازی کنم اما مصر زاین و ترکیه جزو گزینه های فعلی من برای بازی کردن هستند.

شنیدیم دید که گلایه هایی از فدراسیون تنیس ایران دارید.

بله، از فدراسیون تنیس ایران گلهمند هستم. من

گفت وگویی «شهرود» با ارغوان رضایی

تنیسور ایرانی مقیم فرانسه

تنیس در ایران پیشرفت نمی کند

- برخی در ایران به من حسادت می کنند
- به خاطر اعتقاد داریم مقابل ملکه انگلیس تعظیم نکردم
- فدراسیون اجازه نمی دهد سایر تنیسورها با من در ارتباط باشند
- می خواهم بانوی شماره یک تنیس جهان شوم

ارغوان رضایی؛ حتماً اگر بیگیر اخبار ورزشی باشید نام این دختر ایرانی به گوشان خورده است. تنیسوری که ۱۴ مارس ۱۹۸۷ (۲۳ اسفند ۱۳۶۵) سنت آتین فرانسه از یک پدر و مادر ایرانی متولد شد و تنیس را از ۸ سالگی آغاز کرد. او در سال های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۵ با نام

ایران در بازی های کشورهای اسلامی شرکت کرد و به مدال طلا رسید اما بعد از آن به دلیل قوانین سختگیرانه فدراسیون جهانی تنیس دربارہ حجاب زنان، مجبور شد برای کشور فرانسه مسابقه بدهد. این دختر ۲۹ ساله، ایرانی که در سال ۲۰۱۰ به ده سیزدهم برترین های تنیس زنان جهان رسید، ۴ ساله است که به دلایل شخصی از حضور در دنیای حرفه ای دور مانده اما حالا انگیزه بازگشت پیدا کرده است. ارغوان رضایی که چند هفته ای به ایران سفر و در چند مسابقه نمایشی برای پیشرفت تنیس هم شرکت کرد، قصد دارد در سال ۲۰۱۷ با دیگر پله های ترقی را طی کرده و به سطح اول تنیس جهان برسد. از فرصت چند روزه حضور این تنیسور ایرانی در تهران استفاده کردیم و ساعتی را با او همکلام شدیم. در ادامه مشروح گفت وگویی «شهرود» با ارغوان رضایی در آستانه بازگشت به دنیای حرفه ای می آید:

۲ ماه بعد از بازگشت جزو ۵۰۰ بازیکن برتر جهان قرار می گیرم. این واقعا برای مسئولان فدراسیون

خجالت دارد. دائماً هم می گویند ما خوب تنیس بازی می کنیم اما چیزی نشان نمی دهند. همین افراد وقتی بازی من و ضرباتی که می زنم را می بینند، می فهمند که در یک دنیای دیگر هستند.

دلیل پیشرفت نکردن تنیس ایران را چه می دانید؟

بازیکنان ایرانی حرفه ای نیستند. حرفه ای بودن این است که کل زندگی ات تنیس باشد. من برای این که به سطح اول جهان برسم، درس و تفریح را کنار گذاشتم و از خیلی چیزها گذشتم. وقتی می گویم یک بازیکن حرفه ای هستم یعنی وقتی از خواب بیدار می شوم، فقط به تنیس فکر می کنم و زمان ناهار و شام هم باید به تنیس ببندیشم. در ایران فرهنگش قرار گرفته که تنیس به عنوان تفریح مطرح است و هر زمان این ذهنیت کنار برود و تنیس در زندگی تنیسورها شماره یک باشد، می توانند موفق شوند.

شما تا به حال سعی کرده اید که با فدراسیون تنیس و با بازیکنان ایرانی ارتباط برقرار کنید؟

دخترهای تنیسور و بازیکنان حرفه ای که در سطح بالایی کار می کنند، رفتار خوبی دارند اما بازیکنان سطح پایین تر مثلاً روسی ها مشکلات زیادی حتی در داخل خودشان دارند. چون کشورهای سردی هستند، رابطه خوبی باهم ندارند. البته فقط در تنیس اینطور نیست و فرهنگ آن کشور اینطور است.

خودتان هم اکنون با تنیسورهای مطرح جهان ارتباطی دارید؟

از تنیس یازان مطرح خارجی خبری ندارم و با آنها در ارتباط نیستم. قبلاً که به صورت حرفه ای کار می کردم، مثل یک خانواده بودیم چون از یک تورنمنت به تورنمنت بعدی می رفتم. سر ناولیماز، اگنیسکا رادوانسکا و سائین لیسکی جزو نفراتی بودند که با آنها در ارتباط بودم. البته چون خلق و خوی من خیلی به دختران تنیسور نمی خورد بیشتر با مردان مشهور این رشته در مسابقات ارتباط داشتم. داوید فرر، رافائل نادال و یانکی ماری جزو نفراتی بودند که در مسابقات دائماً آنها را می دیدم. حتی اندی ماری که الان نفر اول جهان است، با ما ارتباط خانوادگی داشت.

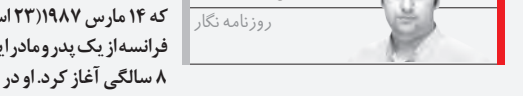
تنیسور مورد علاقه شما چه کسی است؟

تنیسور مورد علاقه ما شاید آندره آغاسی بود که طرز بازی کردنش را دوست داشتم. الان هم طرز جنگیدن داوید فرر را خیلی می پسندم. با این که استعداد کمی داشت و می دانم که زندگی سختی هم سپری کرده بود. او خیلی مسائل را برای من تعریف می کرد و می گفت که در سن ۲۱ سالگی هم گارسبون بود و هم تنیس کار می کرد. شاید این برای من یک الگو بود. پیش خودم گفتم که فرز این شرایط سخت به سطح بالای تنیس رسیده و باید او را الگو خودم قرار دهم.

در طول این سالها با ورزشکاران زن ایرانی هم در ارتباط بودید؟

با ورزشکاران ایرانی خیلی در ارتباط نیستم. فقط از طریق اینستاگرام با چند دونه زن ایرانی کم و بیش در ارتباط هستم. یک دختر هم در رشته اتومبیلرانی فعالیت می کند که او را از طریق اینستاگرام دنبال می کنم. خیلی خوشحال می شوم وقتی موفقیت دختران ورزشکار ایرانی را می بینم و دوست دارم آنها همیشه در کنارشان پیشرفت کنند.

ارغوان رضایی؛ حتماً اگر بیگیر اخبار ورزشی باشید نام این دختر ایرانی به گوشان خورده است. تنیسوری که ۱۴ مارس ۱۹۸۷ (۲۳ اسفند ۱۳۶۵) سنت آتین فرانسه از یک پدر و مادر ایرانی متولد شد و تنیس را از ۸ سالگی آغاز کرد. او در سال های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۵ با نام

حسین جمشیدی
روزنامه نگار

ایران در بازی های کشورهای اسلامی شرکت کرد و به مدال طلا رسید اما بعد از آن به دلیل قوانین سختگیرانه فدراسیون جهانی تنیس دربارہ حجاب زنان، مجبور شد برای کشور فرانسه مسابقه بدهد. این دختر ۲۹ ساله، ایرانی که در سال ۲۰۱۰ به ده سیزدهم برترین های تنیس زنان جهان رسید، ۴ ساله است که به دلایل شخصی از حضور در دنیای حرفه ای دور مانده اما حالا انگیزه بازگشت پیدا کرده است. ارغوان رضایی که چند هفته ای به ایران سفر و در چند مسابقه نمایشی برای پیشرفت تنیس هم شرکت کرد، قصد دارد در سال ۲۰۱۷ با دیگر پله های ترقی را طی کرده و به سطح اول تنیس جهان برسد. از فرصت چند روزه حضور این تنیسور ایرانی در تهران استفاده کردیم و ساعتی را با او همکلام شدیم. در ادامه مشروح گفت وگویی «شهرود» با ارغوان رضایی در آستانه بازگشت به دنیای حرفه ای می آید:

این ناراحت هستم که می بینم تنیس در ایران پیشرفت نمی کند. شرایط طوری است که تنیس

در جامی زند. اولین بازی نیست که به ایران می آیم و نمایشی بازی می کنم. سعی می کنم به تنیس ایران و جوان ترها کمک و عقیده های خودم را بگویم و تجربه ام را منتقل کنم. خیلی ها هستند که اصلاً به صحبت های من گوش نمی دهند و حتی مرا مسخره می کنند. فکر می کنم برخی از آنها به من حسودی می کنند. جالب است بدانید که می گویند شناسی به رده های اول جهان رسیدم! وقتی این رفتارها را می بینم، ناراحت می شوم و پیش خود می گویم چرا باید به فدراسیون ایران کمک کنم؟ وقتی که همیشه علیه من هستند و می گویند چیزی بلد نیستی، اگر بهتر از ما بلد بودند چرا بازیکنان شان به سطح خوبی نمی رسند؟

شما که از نزدیک با تنیسورهای ایرانی ارتباط دارید، تصور می کنید استعداد های خوبی در این رشته داریم؟

استعدادهای خوبی داریم اما متأسفانه هیچ کدام با لایحه نمی روند. یک تنیسور ایرانی نداریم که در جهان مشهور باشد. حتی جزو ۵۰۰ بازیکن برتر دنیا هم قرار نگرفتند، در حالی که می توانم قول بدهم من

پدر ارغوان رضایی از مشکلات دخترش می گوید:

دولت قبل از نام او استفاده تبلیغاتی کرد

پدر ارغوان رضایی در پایان به ماجرای چندین سال قبل اشاره می کند که حاشیه های سیاسی را برای دخترش به وجود آورد: «من مشکل خانوادگی در قوقضاییه داشتم. ارغوان را به عنوان نخبه به یک مراسم در زمان دولت قبلی دعوت کردند که تنها ورزشکار در یک جمع ۵۰۰ نفره بود. من هم که در فرانسه بودم، نلما ای را به ارغوان دادم تا به رئیس دولت نهم بدهد تا شاید مشکل ما زودتر حل شود اما متأسفانه آن نامه توسط یکی از بستگان ما عوض شد. به هر حال ارغوان همراه با آن نامه ۲ راکت تنیس به احمدی نژاد هدیه داد. متأسفانه بعد از آن عکس و تصاویر ارغوان در وبسایتهای تبلیغاتی رئیس جمهوری سابق پخش شد و آنها از این راکتها سوءاستفاده سیاسی کردند. مردم هم متأسفانه فکر می کردند ما کار سیاسی کردیم و توهین های زیادی به ما شد که حقمان نبود»

شایعه روز

کرار برای همیشه می رود

درست قبل از بازی با ذوب آهن بود که امیر قلعهنویی آخرین اولتیماتوم را به کرار جاسم داد. سرمربی تراکتور به بازیکن حاشیه ساز خود اخطار داد؛ دست از جنجال بردارد، چون اگر یکبار دیگر حاشیه ساز شود، از تیم کنار گذاشته می شود. انگار اولتیماتوم قلعهنویی تأثیری روی هافبک عراقی نداشت و او در فولادشهر جنجال به پا کرد. همین باعث شد قلعهنویی در کنفرانس مطبوعاتی بعد از بازی به شدت از او انتقاد کند و حتی احتمال جدایی اش را مطرح کند. تکرار بداخلاقی ها و جنجال های این هافبک عراقی طاقت قلعهنویی را تمام کرده و او تصمیم گیری درباره این بازیکن را به باشگاه واگذار کرده است. بر همین اساس مسئولان باشگاه تراکتورسازی کرار را به کمیته انضباطی باشگاه احضار کرده اند تا به تخلفاتش رسیدگی شود. این در حالی است که کرار در تعطیلات تمرینات تراکتور به عراق سفر کرده و قرار است روز چهارشنبه به ایران برگردد. کرار پنجاه و سه به کمیته انضباطی باشگاه تراکتورسازی می رود تا درباره رفتارش مقابل ذوب آهن پاسخگو باشد. در صورتی که کرار از تراکتورسازی کنار گذاشته شود، احتمالاً دیگر شاهد حضور او در فوتبال ایران نباشیم.

آنسوی مرز

منتظری در لیگ دسته دوم قطر

تمدید قرارداد عدنان، مدافع بحرینی تیم الاهلی باعث شده وضع لژیونرهای ایرانی این تیم در حاله ای از ابهام قرار بگیرد. از آنجایی که ثبت قرارداد جدید عدنان نیازمند کنار گذاشتن یکی از بازیکنان خارجی تیم الاهلی شامل مجتبی جباری، یاسو و پژمان منتظری است، احتمال می رود با توجه به مصدومیت جباری، منتظری به اجبار در تیم دوم الاهلی بازی کند. دوره درمان جباری از او لیست تیم کنار گذاشته شود.

شرط پانویس برای فروش شجاعی

ملی پوش ایرانی در تیم پانویس ماندگار شد. سایت این باشگاه درباره وضع مسعود شجاعی نوشته است: «حضور مسعود شجاعی در تیم پانویسوس زمان زیادی نمی گذرد و باشگاه در این برهه از زمان تصمیم به فروش او ندارد. طبیعی است مسعود به واسطه بازی های خوبی که انجام داده، پیشنهاد داشته باشد اما اگر باشگاه تصمیم به فروش بگیرد، با باشگاهی وارد مذاکره خواهد شد که توان پرداخت رضایتنامه سنگین او را داشته باشد.»

کیوسک

اینستا ۲۰۲۰

روزنامه اسپانیایی موندو دپورتو با انتشار عکسی از اندرس اینیستا اعلام کرد بارسلونا قصد دارد قرارداد این اسطوره را تا ۳۶ سالگی تمدید کند این روزنامه تیتیر «اینیستا ۲۰۲۰» را روی جلد برد و نوید روزهای خوب برای کاپیتان را به هواداران کاتالان داد.

جرت زدن و باختن

روزنامه انگلیسی دیلی استار جلد خود را به بازی شنبه شب منچستر سیتی و لیورپول اختصاص داد و تیتیر «جرت زدن و باختن» را انتخاب کرد این روزنامه در ادامه نوشت: «ستاره های خوابلوی گواردیولا در برابر لیورپول حرفی برای گفتن نداشتند و در نهایت بازی آخر سال ۲۰۱۶ را در انفیلد واگذار کردند.»